



ALENKA V ŘÍŠI DIVŮ

anglicko-česká kniha

edika

Alenka v říši divů

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.edika.cz
www.albatrosmedia.cz

edika.

Lewis Carroll

Alenka v říši divů – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.


ALBATROS MEDIA

Alenka v říši divů

© Dana Olšovská, 2021

Illustrations © Atila Vörös, 2021

Výhrada práv: ilustrace na potahu knihy © Svetlana_Smirnova / Shutterstock.com

ISBN tištěné verze 978-80-266-1684-9

ISBN e-knihy 978-80-266-1685-6 (1. zveřejnění, 2021) (ePDF)

Alenka v říši divů
Lewis Carroll

Alice's Adventures in Wonderland
by Lewis Carroll

edika.



Předmluva

V roce 1865 napsal anglický spisovatel a matematik Lewis Carroll román Alenka v říši divů. Vypráví o holčičce jménem Alenka, která spadne králičí norou do podzemního světa fantazie, kde neplatí běžná pravidla a zákony. Světa, který je obydlen prazvláštními tvory a plný bizarních dobrodružství.

Tento román představuje a neobyčejně imaginativně vykresluje dětskou snahu poradit si v matoucím světě dospělých. Přestože je Alenka dítě, má logičtější myšlení a lepší způsoby než mnozí dospělí, díky čemuž nachází jistý smysl v chaosu.

Podobně jako ve snu i v této knize může každý čtenář uplatnit vlastní interpretaci, kterou nelze označit za správnou nebo špatnou. Lewis Carroll dokonce sám v jedné z předmluv k Alence uvedl, že není třeba vysvětlovat význam příběhu, a obzvláště ne těm, kteří nedokáží ocenit dětský úsměv. Vycházel z toho, že děti vnímají svět a smích jinak než dospělí.

Vydejte se tedy sami s Alenkou do říše divů a položte si otázku, zdali je Bílý Králík pouze bláznivou smyšlenou postavou nebo jiskřičkou zvědavosti a symbolem pátrání po vědění. Zdali je Královna opravdu pouze kartou nebo skutečné srdce Alenčina konfliktu a symbol strachu, kterému musí čelit, aby došla k pochopení světa fantazie...

OBSAH

DOWN THE RABBIT-HOLE	10
DOLŮ KRÁLIČÍ NOROU	11
THE POOL OF TEARS	28
JEZERO SLZ	29
A CAUCUS-RACE AND A LONG TALE	48
KANDIDÁTNÍ ZÁVOD A DLOUHÝ PŘÍBĚH	49
THE RABBIT SENDS IN A LITTLE BILL	62
KRÁLÍK POSÍLÁ MALÉHO BILLA	63
ADVICE FROM A CATERPILLAR	78
RADA OD HOUSEŇÁKA	79
PIG AND PEPPER	98
VEPŘ A PEPŘ	99
A MAD TEA-PARTY	120
BLÁZNIVÝ ČAJOVÝ DÝCHÁNEK	121
THE QUEEN'S CROQUET GROUND	140
KRÁLOVNINO KROKETOVÉ HŘIŠTĚ	141
THE MOCK TURTLE'S STORY	160
VYPRÁVĚNÍ FALEŠNÉ ŽELVY	161
THE LOBSTER QUADRILLE	176
HUMŘÍ ČTVERYLKA	177
WHO STOLE THE TARTS?	194
KDO UKRADL KOLÁČE?	195
ALICE'S EVIDENCE	210
ALENČINO SVĚDECTVÍ	211



DOWN THE RABBIT-HOLE

Alice was beginning to get very tired. She and her sister were sitting by a riverbank. Her sister was reading, but Alice had nothing to do. Once or twice she looked into the book her sister was reading, but it had no pictures or conversations in it.

“And what is the use of a book,” thought Alice, “without pictures or conversation?”

She tried to think of something to do, but it was a hot day and she felt very sleepy and stupid. “Is the pleasure of making a daisy-chain¹ worth the trouble of getting up and picking the flowers?” Alice wondered. She was still sitting and thinking when suddenly a White Rabbit with pink eyes ran past her.

There was nothing too strange about seeing a rabbit. And Alice was not very surprised when the Rabbit said to himself, “Oh dear! Oh dear! I shall be late!” (Perhaps it was a little strange, Alice thought later, but at the time it all seemed natural).

But then the Rabbit took a watch out of his waistcoat-pocket, looked at it, and hurried on. Alice realized “I’ve never before seen a rabbit with either a waistcoat-pocket, or a watch to take out of it.” Curiosity made her jump to her feet and follow the Rabbit. She ran quickly across the field.

DOLŮ KRÁLIČÍ NOROU

Alenka začínala být velmi unavená. Se sestrou seděly na břehu řeky. Její sestra si četla, ale Alenka neměla nic na práci. Jednou nebo dvakrát nahlédla do knihy, kterou četla její sestra, ale nebyly v ní žádné obrázky ani rozmluvy.

„A k čemu je kniha,“ pomyslela si Alenka, „ve které nejsou obrázky ani rozmluvy?“

Snažila se vymyslet si něco na práci, ale byl horký den a cítila se ospalá a malátná. hloupá. „Stojí potěšení z výroby sedmikráskového řetízku za to vstát a sbírat květiny?“ dumala Alenka. Ještě stále seděla a přemýšlela, když kolem ní najednou proběhl Bílý Králík s růžovými očima.

Na tom, že viděla králíka, nebylo nic příliš zvláštního. Alenka ani nebyla příliš překvapená, když si Králík řekl: „Bože, bože! Bože, bože! Já jistě přijdu pozdě!“ (Možná to bylo trochu divné, pomyslela si Alenka později, ale v té chvíli to vše vypadalo přirozeně.)

Pak však Králík vytáhl z kapsičky u vesty hodinky, podíval se na ně a pospíchal dál. Alenka si uvědomila: „Nikdy jsem neviděla králíka s kapsičkou u vesty ani s hodinkami, které by z ní mohl vytáhnout.“ Zvědavost ji přiměla vyskočit na nohy a následovat Králíka. Běžela rychle po poli.

She did not stop to think, and when the Rabbit disappeared into a large rabbit-hole under the hedge, Alice followed him immediately.

The rabbit-hole went straight on like a tunnel for a while, but then it went suddenly down. So suddenly that Alice didn't have a moment to think about stopping. And she found herself falling deep into the ground.

It was a very strange hole. Either it was very deep, or Alice was falling very slowly, because she had time to think and to look around her. She tried to look down and figure out what was going to happen next, but it was too dark. She couldn't see anything below her. But when she looked at the sides of the hole, she could see cupboards and bookshelves. Here and there she saw maps and pictures on the walls. She had time to take down a jar from one of the shelves. "Orange marmalade! Yummy!" thought Alice to herself. "But it's empty." She was very disappointed, but she didn't want to drop the jar because she had no idea what or who could be below her. So, she put the marmalade jar back in a cupboard lower down.

"Well!" thought Alice to herself. "After a fall like this, they will think I am brave. I won't say a word about falling down stairs, or no matter where I fall!"

Down, down, down. "How far have I fallen now?" she said aloud to herself.

Nemeškala ani okamžik přemýšlením, a když Králík zmizel ve velké králičí noře pod živým plotem, Alenka ho okamžitě následovala.

Králičí nora chvíli pokračovala rovně jako tunel, ale pak náhle klesala. Tak náhle, že než mohla Alenka uvážít, nemá-li se zastavit, zjistila, že padá hluboko do země.

Byla to velmi zvláštní nora. Buď byla hodně hluboká, nebo Alenka padala hodně pozvolna, protože měla čas přemýšlet a rozhlížet se kolem. Zkoušela se dívat dolů a zjistit, co se bude dít dál, ale bylo příliš temno. Nic pod sebou neviděla. Když se rozhlédla po noře, uviděla skříňky a police. Sem tam uviděla na zdech mapy a obrázky. Měla čas na to, sundat z jedné police sklenici. „Pomerančová marmeláda! Mňam!“ pomyslela si Alenka. „Ale sklenice je prázdná.“ Byla velmi zklamaná, ale nechtěla sklenici upustit, protože neměla tušení, co nebo kdo by mohl být pod ní. A tak sklenici od marmelády položila do skříňky níže.

„Studna!“ pomyslela si Alenka. „Po takovém pádu si budou myslet, že jsem odvážná. Neřeknu ani slovo o pádu ze schodů, ať už spadnu kamkoli!“

Dolů, dolů, dolů. „Jak daleko jsem už spadla?“ řekla nahlas sama pro sebe.





“Maybe I’m getting near the centre of the earth. Let me see: that would be four thousand miles down.” (Alice was very good at her school lessons. No one was there and this was not a very good time for showing off her knowledge. But, as they say, repetition is the mother of wisdom. And perhaps repetition was the reason she could remember a lot of things she learnt.)

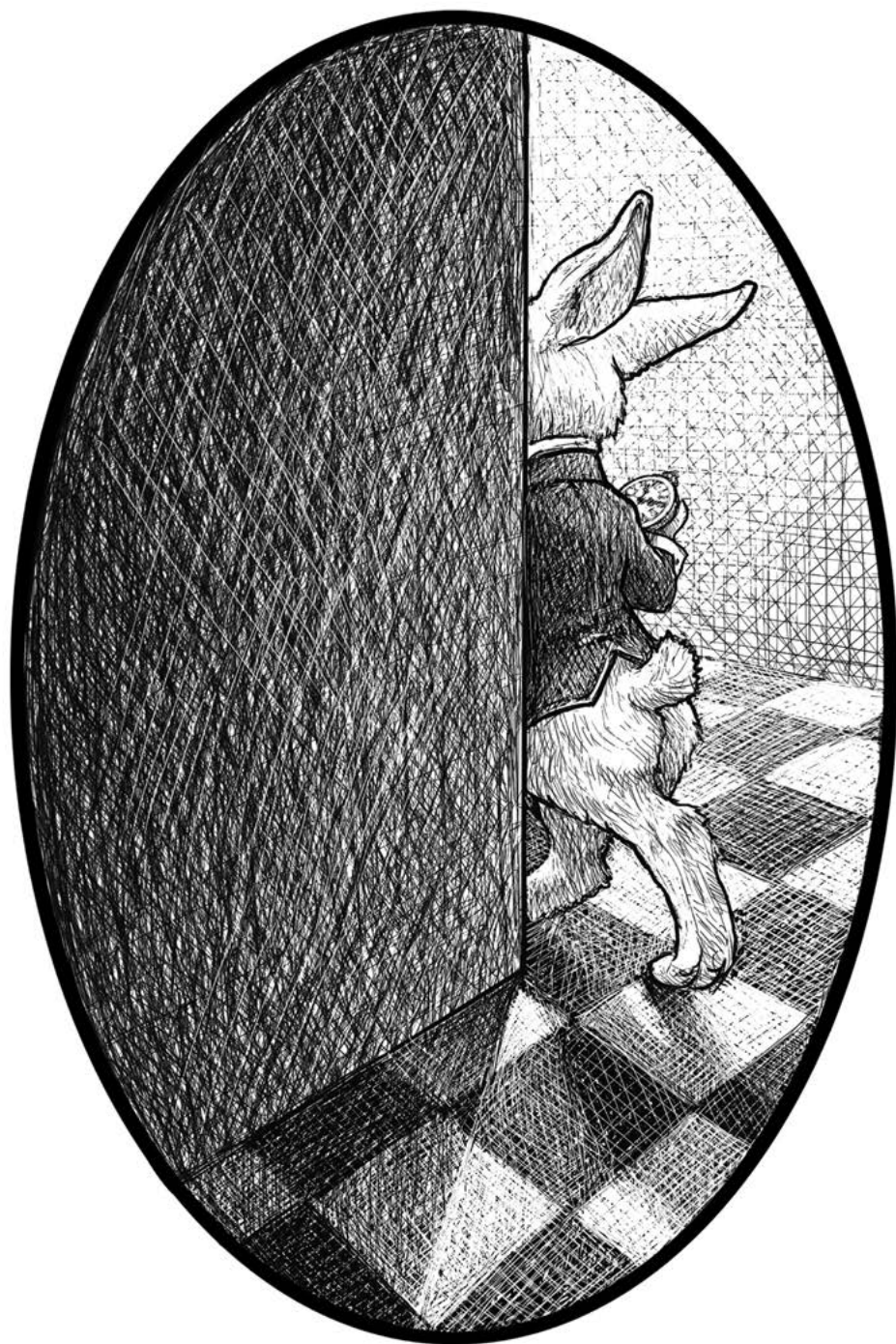
She kept falling down. “Will I ever stop falling?” thought Alice. “Will I fall all the way through the earth? It would be so funny to come out at the place where people walk with their heads downward. I must not forget to ask them about the name of the country. I am curious. Will it be New Zealand or Australia? No, I shouldn’t ask. They will think I am an ignorant little girl. Perhaps there will be a written sign somewhere.”

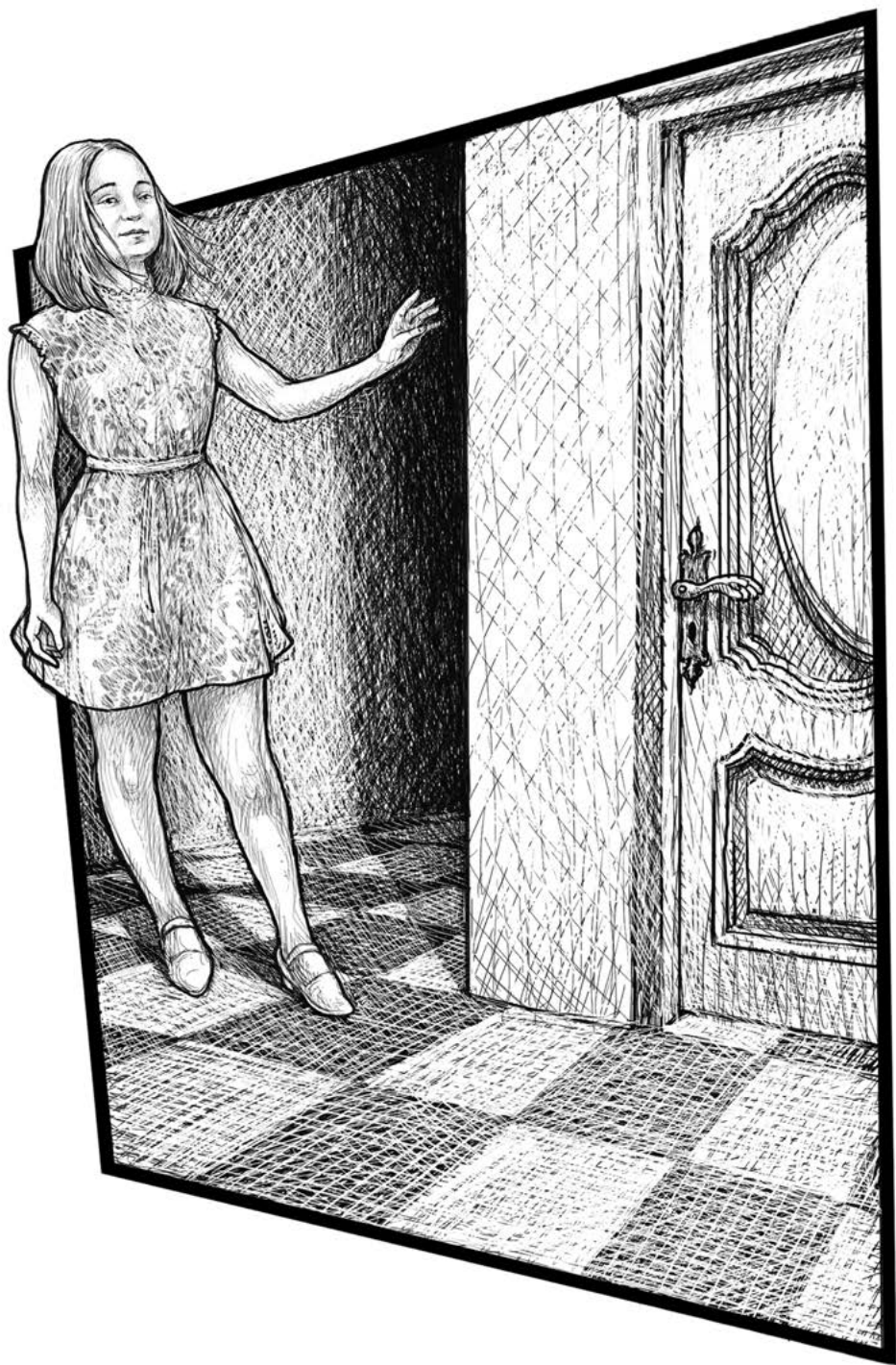
Down, down, down. Alice was thinking about her cat, close to falling asleep when, suddenly, she was sitting on some sticks and dry leaves, and the fall was over. In a moment, she jumped to her feet and looked around. She could see the White Rabbit, who was hurrying away. There was not a moment to be lost. Alice ran like the wind. She was getting near him and she heard him still talking to himself. “Oh my ears and whiskers!” he was saying, “How late it’s getting!” Then he suddenly turned a corner. Alice ran around the corner too, but there was no sign of the Rabbit.

„Možná se přibližuji ke středu Země. Počkejme: to by bylo čtyři tisíce mil dolů.“ (Alenka ve svých školních hodinách byla velmi šikovná. Nikdo tam nebyl a na předvádění jejích znalostí nebyl vhodný čas, ale jak se říká, opakování je matkou moudrosti. A možná právě opakování bylo důvodem, proč si pamatovala hodně věcí, které se naučila.)

Stále padala. „Přestanu někdy padat?“ pomyslela si Alenka. „Propadnu skrz celou Zemi? Bylo by tak legrační dopadnout na místo, kde lidé chodí hlavami dolů. Nesmím se jich zapomenout zeptat, jak se jmenuje jejich země. Jsem zvědavá. Bude to Nový Zéland nebo Austrálie? Ne, neměla bych se ptát. Budou si myslet, že jsem nevzdělaná holčička. Možná někde bude nápis.“

Dolů, dolů, dolů. Alenka přemýšlela o své kočce a téměř usnula, když najednou seděla na nějakých větvičkách a suchém listí a pád skončil. Ve chvíli vyskočila na nohy a rozhlédla se. Uviděla Bílého Králíka, který spěchal pryč. Nemohla si dovolit ztratit ani okamžik. Alenka běžela s větrem o závod. Přibližovala se k němu a slyšela, jak stále mluví sám se sebou: „Ach, má ouška a vousky!“ povídal. „Je tak pozdě!“ Pak najednou zahnul za roh. Alenka také utíkala za roh, ale po Králíkovi nebylo ani stopy.





She was standing in a long room lit up by the lamps hanging from the roof. There were doors all around the walls, but when she tried to open them, she found that they were all locked.

“Where did the White Rabbit go? How will I ever get out of here?” she thought and sadly walked to the middle of the room. Then she saw a little glass table with three legs. On the table was a tiny gold key. Alice took the key and tried it in all the doors but, unfortunately, either the locks were too big or the key was too small and she could not open any of them.

Then she saw a low curtain she hadn’t noticed before. Behind it was a little door, it was about forty centimetres high. She tried the little golden key and it unlocked the door. Alice opened it and looked through the open door, into the most beautiful garden with beds of bright flowers and fountains. She wanted to be in this beautiful garden instead of that dark room, but she was much too big!

Little Alice was very sad and unhappy. “Such a beautiful garden!” she said to herself. “Why can’t I get smaller?” It was a strange day, and Alice had started to think that anything was possible.

Alice thought there was no reason to wait by the little door, so after a while she locked it.